

Beløb af 7,6 Mill. Kr., og det er Meningen, at den Sum, der indkommer ved denne Afgift, skal anvendes til Istandsættelse af Vejnettet. Det er jo, som det ogsaa er fremhævet her i Salen Gang paa Gang, ganske rigtigt, at den Færdsel, som nu foregaar paa vore Veje med Automobilkøretøjer — det gælder ikke blot Amtsvejene, men ogsaa Privatvejene —, slider meget stærkt paa Vejene, og hvis de Udtalelser er rigtige, som er fremsatte her, at vort Amtsvejet vil koste 300 Mill. Kr. at faa forsvarligt istandsat, er det sikkert, at det vil være adskillige Aar, inden vi kommer saadan i Gang med Istandsættelsen, at disse Veje bliver i Stand til at bære Automobiltrafikken i det Omfang, denne nu har.

Med Hensyn til selve Skattens Fordeling foreslaas det her, at vi skal have oprettet et Vejraad, og dette skal bestaa af to af de interesserede Amtsraad valgte Repræsentanter, et af Ministeren for offentlige Arbejder efter Indstilling fra de af denne udpegede Motororganisationer valgt Medlem, en af Ministeren for offentlige Arbejder valgt Amtsvejsinspektør, Professoren i Vejbygning ved Polyteknisk Læreanstalt samt Overvejsinspektøren som Formand. Dette er ganske vist efter min Formening et lovligt stort Apparat, men det kan jo godt være, det er nødvendigt, det tør jeg ikke udtale mig om. Det fremgaar af sidste Side i Bemærkningerne, hvordan man tænker sig at fordele dette Beløb, som her indkommer. Fordelingen af Afgiftsummen foreslaas henlagt til Ministeren for offentlige Arbejder, under hvis Ressort Vejene henhører. Ved Fordelingen tænkes, hvor ikke særlige Forhold skønnes at gøre sig gældende, den ene Halvdel anvendt til Hovedistandsættelse af Landevejene, eventuelt af enkelte Biveje og Statsskovveje, og den anden Halvdel til Vedligeholdelsesarbejder. Det vil altsaa sige, at man foreslaar, at Halvdelen skal anvendes til Vedligeholdelsesarbejder paa Vejene, og den anden Halvdel skal, saa vidt jeg forstaar, anvendes til en gennemgribende Grundforbedring af visse Vejstrækninger. Jeg hilser naturligvis den Bestemmelse med stor Tilfredshed, at det Beløb, der her indkommer, den Afgift, der her paalægges Motorkøretøjerne, skal anvendes til Istandsættelse af Vejene. Om det er nødvendigt at faa det foreslaaede Vejraad paa 6 Medlemmer oprettet, er derimod en Ting, vi kan drøfte i Udvalget og eventuelt forhandle med Ministeren om.

Jeg tror ikke, der er nogen særlig Grund til at komme ind paa Enkelthederne i selve Lovforslaget. Der kunde vel være forskellige

andre Spørgsmaal at fremdrage, men det tror jeg ikke, der er nogen særlig Grund til. Der har været udtalt Ønske om, at der maatte blive taget noget haardere fat paa de Motorejere, som kører ud om Aftenen og forøger Farten, saaledes at de undertiden mister Herredømmet over deres Køretøjer og derved foraarsager Ulykker. Man har ønsket, at der skulde tages haardere fat paa den Slagt Forseelser, end det hidtil har været Tilfældet, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil være rigtigt, at der tages haardere fat ogsaa paa dem, som oftest paa Grund af overdreven Spiritusnydelse forser sig imod de almindelige Regler for Færdselssikkerheden her i Landet.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag paa det bedste og vil forbeholde mig senere at stille Forslag om, at Sagen henvises til Behandling i et Udvalg.

N. P. Nielsen: Der er vist ikke længere nogen, der er i Tvivl om den Betydning, Motorkøretøjerne har som Samfærdselsmiddel, eller om, at denne er tiltaget i de senere Aar. Ved tidligere Lejligheder, særlig ved de første Motorloves Behandling, har der jo været forskellige Meninger om denne Lovgivning. Fra Motorejernes Side er det ofte blevet hævdet, at de Bestemmelser, som Lovgivningsmagten tog, vilde hemme Udviklingen af Motorkøretøjernes Benyttelse. Imidlertid har det vist sig, at dette ingenlunde er blevet Tilfældet hidtil. Saaledes som det er blevet nævnt, har vi nu et Antal af ca. 30 000 Motorkøretøjer her i Landet, og dette viser altsaa, at Antallet er forøget ret betydeligt under den hidtidige Lovgivning.

At en særlig Lovgivning paa dette Omraade er en Nødvendighed, kan der formentlig heller ikke være nogen Tvivl om, først og fremmest naturligvis af Hensyn til den almindelige Færdselssikkerhed, thi naar Motorkøretøjer kører paa vore Gader og Veje, maa der naturligvis træffes visse Bestemmelser til Sikkerhed for andre Køretøjer og for Mennesker, som færdes paa disse Gader og Veje. Det er da af Vigtighed, at disse Bestemmelser overholdes, men det har jo vist sig, at det kan være svært undertiden at konstatere Overtrædelse af den gældende Lov for Motorkøretøjernes Vedkommende. Det gælder f. Eks. Hastighedsbestemmelserne saavel som mange andre Bestemmelser, at det kan være ret vanskeligt for Autoriteterne at konstatere Overtrædelserne. Det er derfor ogsaa rimeligt, at der eksisterer Straffebestemmelser af den Art, at Folk af